

РЕШЕНИЕ

№ 3546

гр. София, 01.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 22.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1815** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на М. Г. Ц., ЕГН [ЕГН], с адрес, посочен и като съдебен: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № Ж-756 от 20.12.2022г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл.22 ал.1 и ал.7 от Закона за енергетиката и чл.147 ал.1 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката е прекратено производството по негова жалба вх. № Е-11М-00-1029/03.11.2022г. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

Твърди се незаконосъобразност на оспорваният акт, като постановен в нарушение на изискванията за форма, при допуснати нарушения на производствените правила при постановяването му, в противоречи е с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Иска се отмяната му.

Ответната страна изразява становище за неоснователност на жалбата по аргументи, аналогични с инкорпорираните в оспорвания акт.

При извършена проверка съобразно чл.158 от АПК, съдът счита жалбата за редовна – като подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и

приложения. Същата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срок, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл.159 АПК.

По съществуващото на спора съдът установи и съобрази:

С подадена до „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД жалба, М. Ц. заявява, че е собственик на имот с пл. № 285, площ от 405кв.м.,включен в УПИ № IV-285 В КВ. 24 от ПУП на [населено място], общ.С..Имота е придобил на 08.06.2022г. Установил е, че в рамките на имота е разположен стълб с две въздушни електроводни линии, като след придобиване на имота в него, неправомерно, без знанието и съгласието му са влезнали двама души, вероятно служители на дружеството, като впоследствие и при трето посещение на имота си установява, след разговор със съседите, че на съществуващият стълб е монтирана нова въздушна електроводна линия на съществуващия стълб, както и електромерно табло, обърнато с вратата навътре към имота му. Жалбоподателят твърди, че не е клиент на Е. Запад ЕАД, имота му няма партида за ток, като новомонтираното табло е в нарушение на чл. 120 ал.1 и ал.2 от ЗЕ.

На 11.07.2022г. същият е бил уведомен от съседите си, че мрежата с която е ограден имота му е развързана и вътре има инкасатор, който отчита електромерите. Посетил е веднага имота си и е заварил вътре джип с техници на дружеството,които завързват оградата,като същият ден е получил обаждане от служител на Е. Запад ЕАД с което е заплашен за кражба на ток, ако следващия път не осигури достъп на служители за отчитане на електромерите. При детайлен преглед установява още 4новомонтирани средства за търговско измерване – за един пряк съсед и трема на отсрещната страна. На 20.07.2022г. отново е уведомен от съседи затова, че в имота му има служители на дружеството,което е документирано и от камерата за наблюдение в съседния имот/прилага и снимка/.Същото обстоятелство е налице и на 26.07.2022г.

В заключение и като се позовава на извършена справка в Служба по вписванията от която е видно, че по местонахождение на имота няма служещи сервитутни, вписани права,респ. стълба и въздушните линии са вписани след приемане на ЗЕ, поради което и чрез позоваване на чл.29 от Наредба № 6/2014 и чл.117 ал.7 от ЗЕ иска съществуващият стълб да бъде изместен и изграден за сметка на дружеството, извън границите на неговата собственост.

В отговор на така подадената жалба с писмо от 15.08.2022г. Е. Запад ЕАД заявява, че е разпоредена проверка, като е установено, че таблото е монтирано на съществуващ стълб от мрежа ниско напрежение на ТП „Ж.“, като имотът не е заграден и не са ясни границите му,като е необходимо да предостави скица.

В отговор от 02.09.2022г. М. Ц. заявява, че скица е предоставил още с първоначално подадената жалба, като приложение към нея ,ведно с НА за собственост на имота, както и,че същият е ограден с телена мрежа.

В отговор от 23.09.2022г. Е. Запад уведомява жалбоподателя, че „поради възникнала необходимост от извършване на допълнителни технически проверки...

сме възпрепятствани да изпратим отговор в нормативно регламентирани за това срок“, както и, че след извършване на проверка, същият ще бъде уведомен незабавно.

В допълнителен отговор от 13.10.2022г. от страна на посоченото дружество, жалбоподателят е уведомен, че електрическият стълб и мрежата ниско напрежение са част от преносната мрежа на дружеството, изградена по време на действащия Закон за електростопанството от 1975г. /отм./ В тази връзка претенциите му са относно съществуващ енергиен обект, като по силата на пар.26 от ПЗР на ЗЕ е регламентирано, че възникналите по силата на ЗЕЕ/отм./ сервитутни права в полза на енергийните предприятия за съществуващи към влизането в сила на този закон, енергийни обекти, запазват действието си, като съгласно пар.7 от ПЗР на отменения ЗЕЕ не се дължат обезщетения на собственици на земя върху която съществуват сервитутни зони по чл.60 ал.2 т.1 към момента на влизането в сила на този закон. Във връзка с искането му съществуващия стълб да бъде изместен, с посоченото писмо дружеството го уведомява, че съгласно чл.10 ал.2 от Наредба № 6/2014 същото може да се извърши от и за сметка на възложителя по реда на чл. 73 ал.1 от ЗУТ, като в писмото се изброяват, под формата на цитат от Наредбата и действията, които той не може да извършва в сервитутната зона – застрояване, засаждане на трайни насаждения и т.н.

Като следствие и с жалба вх. № Е-11М-00-1029 от 03.11.2022г. М. Ц. сезира КЕВР с искане на осн. чл.201 ал.2 вр. ал.1 т.1 и т.3 от ЗЕ да наложи ПАМ по отношение на Е. Запад ЕАД изразяваща се в задължение за предприемане на действия по разполагане на средства за търговско измерване извън границите на имота му и преместване на стълбовата линия на мрежата – извън имота му, както и извършване одит на дейността на Е. Запад ЕАД относно спазване законовите и лицензионните задължения при извършване процедури пир присъединяване на клиенти към мрежата и/или изнасяне на електромерни табла на границата на собствеността на имота му и изпълнение на чл. 117 ал.7, като при установяване на нарушение – да се наложи санкция на дружеството.

По така подадената жалба е изготвен доклад от 14.12.2022г. на дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ на КЕВР, в който е изложено схващането, че посоченият стълб представлява енергиен обект и елемент от техническата инфраструктура на Е. Запад ЕАД по смисъла на чл.64 от ЗУТ, като изместването на съществуващо енергийно съоръжение се осъществява по реда и съгласно условията на чл.64 ал.5 и/или чл. 73 ал.1 ЗУТ, като такова заявление от страна на жалбоподателя няма подадено. С доклада е изготвено предложение до КЕВР да вземе решение да прекрати административното производство.

Доклада е внесен на заседание на КЕВР, протоколирано с протокол № 360 от 20.12.2022г. Видно от съдържанието на посоченият протокол в рамките на заседанието е прието, че енергийното съоръжение е изградено преди влизане в сила на новото енергийно законодателство. Чрез позоваване на чл.60 ал.2 т.12 от ЗЕЕ/отм./ вр. чл. 26 от ПЗР на ЗЕ е посочено, че възникналите по силата на отменения ЗЕЕ сервитутни права в полза на енергийните предприятия за съществуващи към момента на влизане в сила на този закон енергийни обекти, запазват действието си и занапред.

В този смисъл жалбата е приета за неоснователна.

Абсолютно същите съображения са инкорпорирани и в текста на Решение № Ж-756/20.12.2022г. на КЕВР с които производството по жалбата е прекратено.

С оглед предмета на проверка съгласно чл.168 ал.1 от АПК за наличие на основанията за оспорване на акта, съобразно чл.146 от АПК, настоящият състав приема от правна страна:

Процесното решение е постановено от компетентен орган, съгласно чл.22 ал.1 от ЗЕ вр. чл.142 ал.1 т.1 Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката/Наредбата/.

Оспореният акт обаче е постановен в нарушение на производствените правила – нарушение рефлектирало и върху съдържанието на акта и довело, в частност до липса на изложени фактически основания за постановяването му. При извършване на проверка по изложените в жалбата обстоятелства, КЕВР от една страна не е изложила изобщо мотиви относно това кога е изградено съответното съоръжение – стълб, част от електроразпределителната мрежа на Е. Запад ЕАД, каквото е основното твърдение на жалбоподателя. От друга страна – към преписката липсват приложени данни от които да може да се установи, че такава проверка е извършвана изобщо. Липсват и изложени каквито и да било съображения в тази насока.

Видно от цялата преписка, твърдения кога е изграден обекта има само и единствено в отговора на Е. Запад ЕАД в рамките на кореспонденцията с М. Ц./описана по-горе/ като същият отговор е общ – „при действието на Закона за електростопанството от 1975. Подобно съображение липсва изобщо в документите по преписката създадени в производството пред компетентния административен орган. Изложеното в писмото на Е. Запад ЕАД представлява твърдение на страна в производството пред КЕВР и не може да се кредитира едностранно без надлежни доказателства. Още повече – твърдението е, че обекта е изграден при действието на Закона за електростопанството от 1975. Кой закон е действал към момента на изграждане на обекта е въпрос който следва да установи административния орган, а това обстоятелство ще бъде установено след като се изясни кога е изграден обекта. Фактът, че такъв анализ липсва, както липсват и такива данни изобщо по преписката, налага еднозначно извода, че решението е постановено в нарушение на чл.35 от АПК. Съгласно посочената разпоредба индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. Актът е в нарушение и на чл. 144 ал.1 от Наредбата по силата на който - при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея.

Безспорно и съгласно пар.26 от ПЗР на ЗЕ възникналите по силата на отменения Закон за енергетиката и енергийната ефективност сервитутни права в полза на енергийните предприятия за съществуващи към влизането в сила на този закон енергийни обекти запазват действието си.

В този смисъл основният, подлежащ на доказване, елемент в производството за да бъде приета жалбата за неоснователна, а същото – прекратено от КЕВР, е именно да се установи и докаже, че сервитутното право е възникнало в полза на предприятието по силата на отменения ЗЕЕЕ. Простото позоваване на посочената разпоредба обаче не прави фактите от нея автоматично установени, така, че приложението и да се приеме за безспорно. И експертния доклад и протокола от проведеното заседание на КЕВР и самото решение на комисията, както и видно от цялото съдържание на преписката – обстоятелството кога е изграден и въведен в експлоатация посоченият обект е неизяснено, същото въобще не е установявано, поради което и определянето на приложимият закон е голословно и неподкрепено от относими факти.

Нещо повече, в своята жалба до КЕВР М. Ц. твърди ясно, че сервитутни права вписани в полза на дружеството върху посоченият имот не съществуват. С това свое твърдение той е въвел още едно спорно обстоятелство, като при разглеждане на жалбата му КЕВР е следвало да провери – подлежат ли на вписване посочените сервитутни права, надлежно ли са учредени за да се считат възникнали от кога, на която база да премине и към разрешението на спорния въпрос.

С оглед изложеното следва да се приеме, че акта е постановен в нарушение на производствените правила/чл.35 АПК и чл.144 ал.1 от Наредбата/, което нарушение е довело и до липса на фактически основания за издаване на акта-нарушение на изискването за форма, съгласно чл. 146 т.2 вр.чл.59 ал.2 т.4 от АПК.

С оглед изложеното, оспореното решение следва да се отмени, а преписката да се изпрати на КЕВР за произнасяне, при спазване на указанията дадени с настоящето решение.

Предвид своевременно поисканите от жалбоподателя разноски, съдът счита, че следва в негова полза да се присъди сумата от 10лв. платена държавна такса по съдебното оспорване на административния акт.

Поради това и на основание чл.173 ал.2 от АПК, Административен съд София – град, 74 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-756 от 20.12.2022г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ИЗПРАЩА преписката по жалба вх. № Е-11М-00-1029 от 03.11.2022г. по описа на КЕВР, подадена от М. Ц. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД на Комисия за енергийно и водно регулиране за произнасяне, при спазване указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на „М. Г. Ц., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] сумата от

10/десет/лева съдебно-деловодни разноси.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в срок от 14 дни от изпращането на съобщение до страните.

Съдия: